# Protokół

## 16. posiedzenia, II. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego

### z dnia 24. października 1904 r.

Początek o godzinie 7. minut 15 wieczorem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów 118.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś i Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej p. Edwin Płażek.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół piętnastego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 24. października 1904 roku, które przydzielono następującym Komisyom, a mianowicie:

Komisyi budżetowej Ls.: 1.598—1.600, 1.603, 1.610, 1.613, 1.615, 1.622, 1.643, 1.644, 1.647, 1.648.

Komisyi szkolnej Ls.: 1.605, 1.608, 1.627, 1.629, 1.630—1.638, 1.641, 1.642, 1.645, 1.651—1.655, 1.657.

Komisyi gminnej Ls.: 1.626.

Komisyi petycyjnej Ls.: 1.623.

Komisyi administracyjnej Ls.: 1.609, 1.624, 1.628, 1.640.

Komisyi gospodarstwa krajowego Ls.: 1.611, 1.612.

Komisyi drogowej Ls.: 1.601, 1.602, 1.604, 1.614, 1.649.

Komisyi podatkowej Ls.: 1.625.

Komisyi kolejowej Ls.: 1.607.

Komisyi przemysłowej Ls: 1.639.

Komisyi bankowej Ls.: 1.656.

Komisyi sanitarnej Ls.: 1.606.

Komisyi dla reform agrarnych Ls.: 1.617—1.621, 1.650.

Wydziałowi krajowemu Ls.: 1.646.

Po odczytaniu petycyi Ls.: 1.604 Gmin Żywiec stary i innych powiatu Żywieckiego o subwencyę na budowę mostu na rzece Sole; Marszałek udziela głosu p. Szwedowi dla poparcia tej petycyi.

P. Szwed nieobecny w Izbie.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym Komisyom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls: 1.621 Gminy Chiszewice powiat Rudki w sprawie komasacyi gruntów, przemawia p. Oleśnicki popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym Komisyom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek

Sprawa założenia państwowej szkoły mechaniczno-ślusarskiej w Tarnopolu toczy się przeszło lat 12.

Ponieważ fundusze, potrzebne na budowę gmachu, zapewnione w granicach kwoty, podanej swego czasu przez Wys. Ministerstwo, obecnie, w skutek zmiany planów są niewystarczające, w skutek czego sprawa założenia tej szkoły mogłaby doznać dalszej zwłoki — przeto:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby przyspieszył aktywowanie szkoły mechaniczno-ślusarskiej w Tarnopolu i aby nadwyżkę kosztów budowy, wynikłą w skutek zmiany planów budynku, przynajmniej w połowie pokrył z funduszów państwowych.

Lwów, dnia 24. paździenika 1904.

Wnioskodawca:

E. Michałowski w. r.

Traczewski, Borkowski, Buynowski, Rotter, Wiśniewski, Łazarski, Małachowski, Rayski, Jabłoński, Maryewski, Maiss, Fruchtmann, Huza, Tarnawski, Michalski, Schätzel.

Wniosek.

Uchwałami z dnia 8. lutego 1898, 1. maja 1900 i 4. lipca 1901, wzywał Wysoki Sejm c. k. Rząd, aby postawił nowy budynek na umieszczenie Zakładu gimnazyalnego w Brzeżanach, podnosząc, że budynek w obecnem użyciu będący jest zupełnie nieodpowiednim, a nawet wprost szkodliwym dla celów szkolnych.

Wezwanie to było uzasadnione, gdyż przeprowadzone z polecenia c. k. Rady szkolnej krajowej w r. 1900 dochodzenia komisyjne, przy współudziale znawców fachowych, wykazały, jak to wyraśnie stwierdza reskrypt c. k. Starostwa w Brzeżanach z 20. maja 1900, l. 13.361, że dalsze pozostawienie zakładu gimnazyalnego w Brzeżanach w dotychczasowem pomieszczeniu, jest ze względu na zdrowie grona nauczycieli i uczni, tudzież trudności pedagogiczne niemożliwem, że żadne przeistoczenia w budynku poczynić się nie dadzą i że budowa nowego budynku dla gimnazyum jest konieczną.

Budynek szkolny okazał się nadto za szczupłym i c. k. Rząd zmuszonym jest wynajmywać trzecią część wszystkich ubikacyi w innych domach za wysokim czynszem.

Najem ten odbywa się z roku na rok bez zapewnienia sobie możności otwarcia klas dla wszystkiej zgłaszającej się młodzieży, gdyż w braku mieszkań w Brzeżanach najem potrzebnych ubikacyi jest bardzo trudnym. Wyjątkowe te stosunki w gimnazyum brzeżańskiem spowodowały przed trzema laty c. k Radę szkolną krajową, że była zmuszoną zamknąć wpisy dla znacznej części zgłaszających się uczni, nie mając ich gdzie pomieścić, i dopiero wskutek gwałtownych zażaleń otwarto wpisy, mieszcząc dorywczo młodzież w budynkach zupełnie nieodpowiednich. Tylko wskutek ofiarności gminy brzeżańskiej udawało się później uzyskać najem w budynku gminnym, lecz od roku przyszłego pozostanie gimnazyum bez możności znalezienia jakichkolwiek ubikacyi.

Mimo wszystko, c. k. Ministeryum wyznań i oświaty, reskryptem z dnia 23. lutego 1903 l. 38.340 uczyniło budowę nowego budynku dla gimnazyum zależną od tego, aby gmina w Brzeżanach dostarczyła własnym kosztem placu do tej budowy, oraz zobowiązała się ponieść koszta opału i oświetlenia.

Ponieważ gmina m. Brzeżan poniosła już w roku 1863 poważną ofiarę na rzecz tego gimnazyum, przeznaczając na cele utrzymania gimnazyum odsetki od kapitału w sumie 81.500 K. i nie poczuwa się do obowiązku utrzymywania lub budowania budynków dla zakładów rządowych, a nadto nie posiada środków do ponoszenia podobnych ofiar, przeto ograniczyła się na objawieniu gotowości dostarczenia c. k. Rządowi tylko kwoty 8.000 K. na cele zakupna placu pod budowę, zastrzegając się

przeciw narzucaniu na nią dalszych ciężarów.

Wskutek tego oświadczenia gminy m. Brzeżany, postanowił c. k. Rząd budynku dla gimnazyum nie stawiać

Gdy zatem c. k. Rząd zupełnie nie właściwie stara się przerzucić na gminę miasta Brzeżan częściowe koszta budowy gmachu dla c. k. gimnazyum, które sam obowiązany jest w zupełności ponieść i z wielką szkodą dla fizycznego i intellektualnego dobra przeszło 600 młodzieży ociąga się z wykonaniem budowy, którą sam już przed kilku laty uznał za konieczną i nagłą — przeto upraszamy:

Raczy Wysoki Sejm wezwać ponownie c. k. Rząd, aby jak najrychlej wykonał uchwały sejmowe z dnia 8. lutego 1898, 1. maja 1900 i 4. lipca 1901 co do postawienia nowego budynku dla zakładu gimnazyalnego w Brzeżanach.

Lwów, dnia 25 października.

Wnioskodawca:

Schätzel w. r.

Tarnawski, Jabłoński, Huza, Maiss, Buynowski, Rotter, Krempa, Łazarski, Michałowski, Maryewski, Mogilnicki, Lityński, Traczewski, Bojko.

Wniosek.

Zważywszy, że w kraju naszym brak domów przytułkowych;

zważywszy że włóczęgi, kaleki, ozdrowieńcy, szczególniej w porze zimowej cisną się do szpitali powszechnych, które przepełniają i kraj drogo utrzymywać ich musi;

zważywszy, iż pomieszczenie ich w domach przytułkowych byłoby o wiele tańszem i sprawiłoby doniosłą ulgę funduszowi krajowemu;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby wdrożył badania i pertrakcye z reprezentacyami miast stołecznych i powiatowych wogóle, a w szczególności miast tych, w których szpitale powszechne istnieją, czyby się nie dało przy pomocy funduszów miejskich, powiatowych, dobroczynności prywatnej i przy pomocy funduszu krajowego urządzić jużto stałych, jużteż tymczasowych domów przytułkowych, w którychby włóczęgi, kaleki, uzdrowieńcy tanie pomieszczenie znachodzić mogli.

Lwów, dnia 24. października 1904.

Wnioskodawca:

Mars m. p.

Sozański, Tyszkiewicz, Moysa, M. Urbański, Leo, Hupka, Głąbiński, Niezabitowski, Górski, K. Badeni, Wodzicki, Gniewosz, Bednarski, Maryewski, Tadeusz Cieński, St. Jędrzejowicz, Wł. Leop. Jaworski, Federowicz, L. Cieński, Struszkiewicz, Wincenty Kraiński, Wurst, Cybulski, Jabłoński, Gołuchowski, Rutowski.

Wniosek.

Zważywszy, że na wydziale lekarskim lwowskim niema dotąd katedry chorób umysłowych i nerwowych, ani katedry chorób krtani, gardła i uszu;

zważywszy, że kliniki okulistyczne i chorób skórnych są w głównym budynku szpitala lwowskiego nieodpowiednio pomieszczone, a wadliwości usunąć się nie dadzą;

zważywszy, że stan ten grozi Wydziałowi lekarskiemu lwowskiemu upadkiem, gdyż niebawem nie będzie mógł promować doktorów wszech nauk lekarskich;

zważywszy, że szpital krajowy we Lwowie wymaga koniecznie rozszerzenia, coby przez usunięcie z niego klinik załatwić skutecznie było można;

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1. Sejm wzywa c. k. Rząd ponownie, aby w myśl rezolucyi sejmowej, uchwalonej na posiedzeniu z d 24. października 1903 nietylko wyznaczył odpowiednią wydatną kwotę, któraby po przyczynieniu się kraju, była dostateczną do pokrycia kosztów wzniesienia budynków dla brakujących klinik Wydziału lekarskiego we Lwowie, lecz aby zarazem pokrył ze Skarbu państwa nadwyżkę, która będzie potrzebna aby w tych budynkach znalazły pomieszczenie nietylko klinika chorób nerwowych i umysłowych, jakoteż klinika cho-

rób krtani gardła, nosa i uszu, lecz także kliniki syfilityczno-dermatologiczna i okulistyczna.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do rokowań z c. k. Rządem w sprawie budowy potrzebnych budynków klinicznych we Lwowie na podstawie powyższą rezolucyą wskazanego szerszego projektu.

Lwów, dnia 24. października 1904.

Wnioskodawca:
Mars m. p.

Gołuchowski, Bobrzyński, Leo, Federowicz, Zdzisław Włodek, Jaworski, Czaykowski Wodzicki, Rutowski, Górski, Tadeusz Cieński, Leszek Cieński, Sękowski, Zaleski, St. Jędrzejowicz, Z. Tarnowski, Wincenty Kraiński, Gniewosz, M. Urbański, Wurst, Hupka, A. Skrzyński, Tyszkiewicz, Moysa, Struszkiewicz, Jabłoński, Niezabitowski, Bednarski, Głąbiński, Sozański, Maryewski.

Sekretarz p. Lubomirski czyta:

Interpelacya

p. Krempy i tow. do JWPana Komisarza rządowego.

Dnia 18. lutego 1904 r. odbyły się wybory Rady gminnej, a d. 25. lutego 1904 nowo wybrana Rada gminna przystąpiła do wyboru Zwierzchności gminnej w Baczynie pow. Wadowice.

Były wójt Putyra, niezadowolony z wyniku wyborów, wniósł za pośrednictwem dwóch członków gminy protest zupełnie nieuzasadniony, bo oparty na tym jedynym nieprawdziwym zarzucie, jakoby radni Jan Młynek i Wincenty Nowak nie byli powiadomieni należycie o posiedzeniu Rady gminnej. Rzeczywistym powodem wniesienia protestu jest chęć przewleczenia sprawy jak najdłużej ze szkodą gminy

Wobec tego, że protest tak błahy gdzieś ugrząźł i nie może się doczekać załatwienia, zapytujemy JWPana Komisarza rządowego:

Kiedy będzie wreszcie załatwiona sprawa protestu przeciw wyborom Zwierzchności gminnej w Baczynie pow. Wadowice.

Lwów, 22. października 1904.

Krempa w. r.
interpelujący.

Jan Stapiński, Bojko, Szponder, Kramarczyk, Skołyszewski, F. Włodek, Szwed, Huryk, Oleśnicki, Barabasz, Bohaczewski, Ostapczuk, Effinowicz, Mazikiewicz.

Interpelacya

posła Filipa Włodka i Tow. do Jaśnie Wielmożnego P. Komisarza rządowego.

W roku 1882, podczas wielkiego wylewu rzeki Biały, została Annie Ostrowskiej parcela gruntu używana za pastwisko, wykazem hipotecznym pod liczbą katastralną 2165/2 149 ks. gr. gm. kat. (Strusina Rudy) objęta, przez wspomnianą rzekę zabrana.

W tym samym roku został przez Wydział powiatowy w Tarnowie wydelegowany geometra Buczowski do pomiaru szkód przez wspomnianą rzekę wyrządzonych. Po odmierzeniu tychże wypadło parceli dwa i pół morga przez rzekę Annie Ostrowskiej zabranych z gruntu, jak poprzednio tak i po roku 1882 — podatek pomimo, że nie ma żadnego użytku, opłaca do dnia dzisiejszego Anna Ostrowska.

Ponieważ wymieniona parcela graniczy z jednej strony z gruntem śp. ks. Sanguszki, z drugiej zaś strony z gruntem gospodarza Józefa Fugla, więc ci prawo do parceli sobie roszczą Po zerwaniu przez rzekę Białę nie miał wprawdzie w posiadaniu tego nikt, ponieważ woda rozlewała się szeroko, przeto nie można było nic na gruncie ani siać ani sadzić, jednakowoż po regulacyi rzeki Biały została woda odprowadzona w innym kierunku, parcela została obsuszoną, lecz teraz przywłaszczają ją sobie osoby wymienione.

Anna Ostrowska została w roku 1901 przez c. k. Starostwo zawiadomioną, że za regulacyę rzeki Biały pod jej gruntem ma ponosić koszta regulacyi rzeki kwotę 601 koron i kilka halerzy.

W roku 1901 i 1902 starała się Anna

Ostrowska o zwrot wymienionej parceli i w tym względzie udała się do obecnego geometry w Tarnowie, lecz ten odesłał ją do oddziału technicznego, ażeby jej wystawili mapę na pomiar. Mapę otrzymała i z nią udała się powtórnie do geometry, ażeby raczył grunt odmierzyć, lecz ten odesłał ją do c. k. Sądu, ażeby zażądała komisyi sądowej. Tu zbywano Ostrowską z dnia na dzień, to, że w środę, to w sobotę, nareszcie że teraz są dnie mokre, aż trochę nadeschną; aż nareszcie odesłano męża proszącej śp Stanisława Ostrowskiego z mapą do śp. ks. Sanguszki, żeby on sobie swoją komisyę wyprowadził, że potem będzie lepiej odmierzać. Lecz gdy śp. Stanisław Ostrowski udał się z mapą do kancelcryi Sanguszki, tam wzięto od niego wymienioną mapę, jego zaś za drzwi wytrącono, grożąc mu, że go każą w aresztach osadzić. Z tym rezultatem wróciła Ostrowska powtórnie do Sądu i żądała komisyi bezzwłocznie, lecz znów ją odesłano, że teraz nie ma czasu aż w sierpniu. Tak upłynęło już aż trzy sierpnie, a komisyi nie ma, pomimo kosztów, które poniosła Ostrowska w kwocie 300 koron, a strata z dwu i pół morgi pola za lat przeszło dwa około 300 koron wynosi.

W obec tak jaskrawego zaniedbania obowiązków ze strony urzędu ewidencyi katastru gruntowego w Tarnowie, zwracamy się do Jaśnie Wielmożnego Pana Komisarza rządowego z zapytaniem:

Kiedy nareszcie c. k. Urząd ewidencyjny katastru gruntowego pomiar gruntu opisanego uskuteczni.

Lwów, dnia 22. października 1904.

Interpelujący:
Filip Włodek.

Krempa, Bojko, Kramarczyk, Potoczek, Staruch, Ostapczuk, Korol, Bohaczewski, Stapiński, Mazikiewicz, Szwed, Huryk, Szponder, Oleśnicki.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu.

Marszałek przed przystąpieniem do porządku dziennego udziela głosu p. Wojciechowi Dzieduszyckiemu.

Przemawia p. Wojciech Dzieduszycki i stawia wniosek, aby w uznaniu zasług przez ś. p. Apolinarego Jaworskiego położonych, pogrzeb jego odbył się kosztem kraju.

Marszałek zapytuje, czy nikt w Izbie nie sprzeciwia się, by w tym wypadku odstąpić od regulaminowych formalności i wniosek powyższy poddać wprost pod uchwałę Izby.

Gdy nikt się temu nie sprzeciwia, Izba bez rozprawy uchwala wniosek p. Wojciecha Dzieduszyckiego, by koszta pogrzebu ś. p. Apolinarego Jaworskiego pokryto z funduszów krajowych.

Marszałek oznajmia, że stosując się do uchwały Izby, porozumie się z rodziną i uczyni, co należy w tej sprawie.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia gminie Zakopanę na dalszy pobór opłat gmlnnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, maliniaku i t. p,, tudzież na pobór osobnego 20% dodatku gminnego do państwowego podatku domowo-czynszowego.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującem wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączone projekty ustaw:

Ustawa

z dnia . . . . . . zezwalająca gminie Zakopane (pow. Nowy Targ) na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i t. p.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem krakowskiem postanawiam co następuje:

Art. I.

Gminie Zakopane przyznaje się pod warunkami określonymi w ustawie z 16. grudnia 1903 dz. u. k. Nr. 140, prawo

dalszego poboru opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa miodu, wiśniaku maliniaku itp. na czas od 1. stycznia 1911 aż do umorzenia zagwarantowanej przez kraj pożyczki do wysokości 400.000 koron, przeznaczonej na budowę wodociągu i na oświetlenie elektryczne.

Art. II.

Dochód z opłat poszczególnionych w art. I. jakoteż z opłat nadanych gminie powołaną wyżej ustawą, służyć ma wyłącznie na częściowe pokrycie rat annuitetowych wymienionej wyżej pożyczki i wpływać ma bezpośrednio do kasy krajowej Wydziału krajowego we Lwowie.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnęcznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Ustawa

z dnia . . . . . . którą gminie Zakopane (pow. Nowy Targ) nakłada się osobny 20% dodatek gminny do państwowego podatku domowo-czynszowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakwskiem, postanawiam co następuje:

Art I.

Na podstawie prawomocnej uchwały Rady gminnej w Zakopanem z dnia 27. lutego 1904, zatwierdzonej prawomocną uchwełą Rady powiatowej w Nowym Targu z 28. września 1904, nakłada się w gminie Zakopane powiat Nowy Targ osobny 20% dodat k gminny do państwowego podatku domowo czynszowego, za czas od roku 1905 aż do zupełnego umorzenia zagwarantowanej przez kraj pożyczki do wysokości 400.000 koron, przeznaczonej na budowę wodociągu i na oświetlenie elektryczne.

Art. II.

Określony w art. I. dodatek gminny należy popierać niezawiśle od dodatków gminnych do państwowych podatków bezpośrednich, jakie gmina ta bądź dotychczas nakłada, bądź w przyszłości nakładać będzie na pokrycie corocznych niedoborów budżetowych gminnych.

Art. III.

Dochód z dodatku w Art. I. określonego wpływać ma za pośrednictwem c. k. Urzędu podatkowego wprost do funduszu krajowego i służyć ma wyłącznie na częściowe pokrycie rat annuitowych wymienionej wyżej pożyczki.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda.

Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej,

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej ustawy en bloc.

Izba uchwala przyjęcie powyższej ustawy en bloc, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwala cały projekt ustawy en bloc.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt ustawy w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Dalszy ciąg rozpraw nad sprawozdaniem Komisyi szkolnej o stanie szkół ludowych i seminaryów nauczycielskich.

Przemawia wiceprezydent Rady szkolnej krajowej p. Dr. Ednin Płażek.

Przemawia p. Stojałowski i stawia następujące rezolucye:

1. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby z funduszów oświaty przeznaczał odpowiednią kwotę na wsparcie funduszu szkół ludowych w Galicyi.

2. Wzywa się Radę szkolną krajową, aby do gmin wiejskich o ludności wyłącznie chrześciańskiej nie posyłała nauczycieli żydów, a sprawę byłego nauczyciela żyda w Ujsołach gruntownie zbadała.

3. Wzywa się c. k. Radę szkolną krajową, ażeby w przyszłem sprawozdaniu przedłożyła spis tych wszystkich gmin, które złożyły cały fundusz 120% za budowę szkoły i dopełniły innych warunków ustawą wymaganych, dla uzyskania zapomogi na budowę szkoly.

4. Wzywa się c k. Radę szkolną krajową, aby na naukę analfabetów wespół z Wydziałem krajowym obmyśliła i niezawodnie stosowny fundusz w roku przyszłym przeznaczyła.

5. Wzywa się c. k. Rząd, aby w drodze ustawodawczej zniósł wszystkie przepisy ograniczające prawa nauczycielek w szkołach ludowych.

Przemawia p. Szponder.

Przemawia p. Bojko.

Przemawia p. Bohaczewski.

Przemawia p. Stapiński.

Marszałek oznajmia, że do głosu zapisany jest E. Michałowski, i że sekretarz Urbański postawił formalny wniosek na zamknięcie rozprawy ogólnej.

Izba bez rozprawy uchwala zamknięcie rozprawy ogólnej.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 26. października 1904 godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia

Koniec posiedzenia godz. 12 minut 30 po północy.

Marszałek krajowy:

***Stanisław Badeni*** *w. r.*

Sekretarze:

***Mieczysław Urbański*** *w. r.*

***ks. Wiktor Mazikiewicz*** *w. r.*